

længe denne Bestemmelse staar der. En anden Sag er det, naar denne Bestemmelse tages ud, naar Forslaget bliver ændret, saaledes som det nu er sagt af Flere, at det er Forslagsstillernes Lante, — det ligger jo nær for de Herrer at stille et saaledes ændret Forslag til 3die Behandling, — saa skal jeg stemme for det, skjøndt jeg ikke kan se, at der overhovedet er Grund til at stille dette Forslag efter de gjentagne Forsikringer af en af Deltagerne i Forstærkningsfonden, som ere givne her i Salen. Med Hensyn til det første Endringsforslag, som angaar Byggefummen, da er 500,000 Kr. som Maximum ingenlunde sat ind paa Maa og Faa. Det var Noget, som vi overveiede den Gang i Udvalget; vi havde ogsaa vor Opmerksomhed henvendt paa, om det ikke var muligt at gaa lavere, men vi troede ikke at burde gjøre det. Summen 500,000 Kr. er den samme Sum, der staar i den Lov, hvorefter den lolland-falsterke Bane blev anlagt, og den er mindre end den Sum, som har staaet i tidligere Love. Nu skal jeg minde om, at den Gang den lolland-falsterke Bane blev anlagt, udhøedes Aktierne til en Kurs af jeg tror 93 pSt., men Enhver kan jo i en Kursliste overbevise sig om, at de nu staa i 82 pSt., naar de skulle sælges; der bliver altsaa i Virkeligheden et Tab af 10—11 pSt. siden den Tid paa saadanne Aktier. Det er da naturligt, at, for saa vidt Arbejdspriserne ere blevne lavere, vil det, saaledes som det blev anført af det ærede Medlem for Storeheddinge (Scavenius), opveies ved Mindreindtægten for de Aktiebrev eller Obligationer, som skulle udstedes. Dernæst maa jeg minde om, at vi fra en Tid, der ligger efter Dyrtiden, have Overflag, som ere foretagne af Statens Jernbaneingenieur og som vise, at det slet ikke er nogen overdreven Pris, her er sat som Maximum. Det var over Baner, som skulde anlægges af Staten, og hvor der altsaa ikke var et saadant Pengetab forbundet med Tilveiebringelsen af Midlerne, som der nødvendigvis maatte være her. Vi have en Skrivelse fra Statens Ingenieur af 4de September 1876, hvor han i et Overflag over den saakaldte Gaffelbane i Fyen, det vil sige den fra Assens til Nørre-Brøby og fra Faaborg til Nørre-Brøby og derfra til Odense, beregner en Sum af 475,100 Kr. pr. Mil, for Banen fra Faaborg til Ringe sættes Summen til 495,400 Kr. pr. Mil, og for den fra Assens til Tommerup til 504,700 Kr. pr. Mil. Naar der altsaa her er sat 500,000 Kr. for en Bane, som gaar gennem et Opland, hvor utvivlsomt Expropriationsomkostningerne ville blive mindst lige saa dyre som dem i Fyen og naturligvis langt dyrere end dem ved Randers — Grenaa Banen, saa tror jeg rigtigt nok, at det er en Selvfølge, at, hvis man vilde sætte ind i Loven 450,000 Kr. i Stedet for 500,000 Kr., da vilde det være ensbetydende med at negte overhovedet dette Baneanlæg eller

i alt Fald Forlængelse af Fristen for det. Dernæst maa jeg gjøre opmærksom paa, at der jo ogsaa i selve Loven er en Garanti for, at de Midler, som skulle staffles, tilveiebringes paa en virkelig sparsommelig Maade. Det er Noget, som vi med Flid lagde Vægt paa, for det Første derved, at der er en Forstærkningsfond, hvis Deltagere først skulle dække Underbalancen, og som altsaa maa have en ganske særlig Interesse i, at Banen ikke anlægges dyrere, end det er nødvendigt. Medlemmerne af denne Forstærkningsfond maa jo tilskyde over 600,000 Kr., hvilken Sum først skal opspises, inden Staten kommer til at gjøre Brug af sit Tilskud; deri ligger dog en betydelig Sikkerhed for, at der vil blive anvendt Sparommelighed. Man kan nu sige, at de Mænd, som have tegnet sig til Forstærkningsfonden, ikke ville faae nogen Indflydelse herpaa; men vi have Bevis for, at det vil være Tilfældet, deri, at det ærede Medlem for Storeheddinge (Scavenius) baade er en af Deltagerne i Forstærkningsfonden og en af dem, som sikkert nok ogsaa ville faae betydelig Indflydelse paa, hvorledes Midlerne blive bragte tilveie; og, som det gaar ham, gaar det ganske vist Flere. Endelig er der ogsaa den Bestemmelse i Loven, at Regnskabet over Anlægget approberes af Indenrigsministeren, som derefter bestemmer saavel Garantisummens Størrelse som det Beløb i Aktier, der ved Banens Erhvervelse af Staten vil være Gjensand for Indløsning. Altsaa, Indenrigsministeren har det i sin Magt, efter at have set hele Regnskabet og faaet Visshed for, hvorledes alle Midlerne ere staffede tilveie og anvendte, at bestemme, hvor stor en Sum der skal garanteres for af Staten. Jeg tror, at det er al den Garanti, som det er muligt at forlange, og, som sagt, hvis man ikke vil gjøre det hele Lovforslag betydningsløst, anser jeg det for absolut nødvendigt, at man maa blive staaende ved det Beløb, der nu staar i Loven, nemlig de 500,000 Kr. pr. Mil. Jeg kan derfor kun tilraade Thinget at stemme imod Forslaget under Nr. 1 og ligeledes ved denne Behandling at stemme imod Forslaget under Nr. 2, hvorefter jeg for mit Bedkommende ikke skal give et saadant Raad, hvis det kommer til at foreligge til 3die Behandling i en Stikkelse, hvori det virkelig udtrykker det, som Forslagsstillerne have sagt var deres Lante med det.

Rettelse.

Sp. 473, R. 1 f. o.: „Otte og halvtredstindstyvende“ læs: „Syv og halvtredstindstyvende“.